

ANTUN BOŽIČEVIĆ
ŠKOLSKI RADOVI

19. 09. 2009. - 06. 10. 2009.

Galerija AŽ, Žitnjak 53, Zagreb
Otvorenje izložbe: subota, 19. rujna u 19h

Galerija AŽ, Žitnjak 53, Zagreb, e-mail: atezit@gmail.com / za izdavača: Hamo Čavrk / voditeljica galerije: Kata Mijatović / design: Boris Greiner
izložbu omogućio: Gradski ured za kulturu, šport i obrazovanje Grada Zagreba

Upute za dolazak do Ateljea Žitnjak možete pronaći na www.a-z.hr

Ateljei Žitnjak su nekad bili škola.

U školi se uči likovna kultura.

Djela koja izlažem su likovni radovi jer u njima koristim točku i crtu, boju, plohu, površinu, volumen i masu u prostoru.

Teme koje obrađujem primjerene su uzrastu: odnos prema radu; odnos prema sebi, drugima, društvu itd.

Koristim razne tehnike i materijale koje su mi pri ruci, nađeni na ulici, kupljeni na Hreliću ili trgovini.

Izložena djela zovem *Školski radovi*.

1. **Škola uči ponašanju koje se odnosi na stvar**, za razliku od dosadašnjeg ponašanja koje se odnosilo na osobu. Učitelj nije nikakav otac ili striček, nego prije poput dužnosnika. U ophođenju s njim dijete mora steći iskustvo da se u društvenim odnosima ne može očekivati sve od svakoga - od nekog se učitelja npr. ne može očekivati puna osobna pažnja kao od roditelja. Ljudski odnosi doživljavaju se raspodijeljeno. Od određenog čovjeka može se očekivati nešto ograničeno; dijete se mora naučiti da se za svoje potrebe, ciljeve i teškoće obraća pravim (nadležnim) ljudima. To je prije svega važno zbog usmjeravanja osjećaja. Takvi procesi učenja važni su za ophođenje s društvenim organizacijama. One u suvremenom masovnom društvu reguliraju nadležnost potreba i želja, kao što se to izražava npr. u podijeli vlasti. Ako se ne bi učilo, onda se ne bi bilo u situaciji da se ti različiti službenici i uslužne djelatnosti svrhovito koriste za vlastite interese i probleme.

2. **Škola uči ponašanju na poslu i uspjehu**, koji se razlikuje od razigranog ponašanja. Škola teče poput rada u pogonu, s ravnomjernim početkom i svršetkom rada. U vrijeme školskog vremena trebaju se savladati određeni zadaci, svi se drže točnosti, brižljivosti i dosljednosti - sve su to vrline koje će biti prijeko potrebne i kasnije u pozivu. Mora se raditi ako je vrijeme za to, čak i ako nema nikakva užitka: škola nije nikakva igrarija.

3. **Škola posreduje socijalne odnose koji se odnose na rad i stoga osobno konkuriraju**, za razliku od dosadašnjih izvanškolskih odnosa. Spособnost da se stvori balans između utakmice s jedne i kooperacije s druge strane od velikoga je značenja za kasnije strukovne i političke komunikacije.

4. **Škola sustavnom nastavom proširuje do sada samo izvornu sliku svijeta koja je vezana za slučajnu komunikaciju s određenim osobama** i pruža iskustvo da putem sistematskog duhovnog rada i mišljenja postaju nove zbiljnosti koje prekoračuju neposredno iskustvo. To se odnosi i na strane, neposredno nedostupne predmete (strane zemlje, strani jezici itd.) te na transcendiranje, na mogućnost novog razumijevanja i objašnjavanja neposrednih fenomena. To je prava šansa škole - a i dobar dio njezine fascinantnosti za djecu - koju nikako ne može ostvariti pedagoški neplanirana institucija.

5. Školska funkcija strukovne kvalifikacije, a svakako i ideološka integracija, vrlo teško mogu postati učenikovim iskustvom. To pretpostavlja da bi on za to mogao biti sposoban i sistematskih uvida u povezanosti škole i društva. Nasuprot tomu, selektivna funkcija škole doživljava se sasvim neposredno; preko *svjedodžaba*, premještaja, odluka o izboru putova obrazovanja itd.